

Özenle Seçilmeli Kelimeler Cümleler Bugün

Özenle seçilmeli kelimeler, cümleler bugün. Ucu kimseyi acıtmamalı, kanatmamalı, tekrar tekrar yıkmamalı!.. Sormayın, sual etmeyin göçükten çıkanlara ve de geride kalanlara. Merak etmeyin. Kaç kişi kaybettin, kayıpların kimler demeyin. Nasıl oldu, ne yaşadın demeyin. Sen şanslıymışsın hiç demeyin. Varsa tanıdığınız eşiniz, dostunuz, arkadaşınız size kalan oturun baş ucuna birlikte ağlayın. Anlatırsa kendisi anlatsın, anlatmazsa lütfen soru sormayın. Onun yaşadığını sizler yaşamadınız bilemezsiniz, şu an ne yaşıyor içinde. Kaç kişi kaybı, kaçının yasını tutmaya çalışıyor ya da enkazda kaldığı arafın tarifi. Bu yaşananların hiç birinin kelimesi yok... Lütfen empatiyle ve özenle seçin dilden dökülenleri...

6 Şubat 2023 Pazartesi 04.17 Kahramanmaraş Pazarcık 7,7 büyüklüğünde bir depremle sallandı. Sabah saatlerinde ne olduğunu anlamaya çalışırken birden fazla ilden hasarların, enkazların görüntüleri yayınlanmaya başladı. Tam "Ne oluyor?" derken 13.24'te 7,6 büyüklüğünde Elbistan ilçesinde ikinci bir deprem daha gerçekleşti. İki depremi merkeze yakın birçok il ve de Ankara sallanarak

hissetti. Yaşanan ürkütücü ve acı sürecin görüntülerindeki vahamet iliklerimize kadar nüksetti. Kimimiz şok olduk, rüya mı gerçek mi algımız karıştı. Sanki bir film sahnesi gibiydi kareler "Gerçek mi?", "Gözlerim doğru mu görüyor?", "Nasıl yani bu kadar çok il mi etkilendi?" diye gelgitler yaşadık. "Beynim bana oyun oynuyor galiba birazdan normale döneceğim!" cümleleri bile çıktı ağızlardan. Meydana gelen deprem o kadar büyük bir alanı etkilemişti ki yaşananların gerçekliğini idrak etmekte zorlandık.

Gazeteler, haberler "Yüzyılın Felaketi" başlıklarını atmaya başladı. Sosyal medya platformlarında bir taraftan olay yeri görselleri, bir taraftan yardım çağrıları arka arkaya yayınlanmaya başladı. Yaşanılan süreç normal olmayan bir o kadar soru işaretleri ile dolu, doğal bir afetti. Daha öncesinde bu şekilde arka arkaya iki büyük deprem görülmemiş ve yaşanmamıştı. Öyle ki devam eden artçılarında bile 6.6 büyüklüğü rapor edildi. Güzel memleketimin Kahramanmaraş, Hatay, Adıyaman, Kilis, Diyarbakır, Adana,

Zeynep Aslan KESMÜK

Osmaniye, Gaziantep, Şanlıurfa, Malatya ve Elazığ illerinden acı haberler bir bir gelmeye başladı. Artan her yaralı sayısında, her ölüm sayısında, her enkaz sayısında bizim de acılarımız katlanarak arttı.

Geride kalanlarla bizler de ağladık, ne yutkunabildik ne de nefes alabildik. Bazen donuk bir ifade kitlendi yüzümüze, akamayan göz yaşları yüreğimizi dağladı. Gördüklerimiz, duyduklarımız, yaşanan acı gerçekler yaralarımızı her saniye kanatmaya devam etti. Toparlanabilmek, birbirimizden güç alabilmek için "Türkiye El Ele" deyip sağa sola koşturduk yardımlar, destekler organize etme çabasına giriştik. Bazen bocaladık, kaos içinde oraya buraya savrulduk ve de maalesef sınıfta kaldığımız çok şey oldu.

Keşkelerimiz oldu, şöyle olmasaydı, böyle olmasaydı yorumlarımız. Öfkelerimiz, kızgınlıklarımız, feryatlarımız hiç susmadı. Yürek yangını harlandıkça biran evvel oralara gidip bütün molozları kucaklayıp kal-

dırmak istedik. Haydi kalkın deyip bağrımıza basmak, üzerlerindeki tozları çırpıp seni seviyorum demek istedik. Canlara can yüreklere deva olmak istedik.

Kimimiz gitti canla başla mücadele etti, gitmek isteyip gidemeyenlerin ise vicdanı hiç susmadı. Susmayan suçsuz vicdanlar varken, kaçmaya çalışan firma sahipleri insan mıdır diye sormak istedik. Kurallara uymayanları, bize bir şey olmaz demirden çal, betondan çal, şekli şemai, süsü püsü güzel olsun satışı iki, üç milyon olup kârı çok olsun cebimi doldursun diyenleri, yasadışı işler yürütenleri, uyarıları dikkate almayanları, insan olamayanları tek tek müebbetle yargılamak istedik. Akıttıkları göz yaşlarının, sevdiklerinden haber alamayıp oralara vardıklarında gördükleri karşısında yıkılanların, enkazın dibinde bekleyen eli kolu bağlanmış çaresiz insanların yaşadıklarını, geride kalan öksüzün, yetimin kaybettiği hiç göremeyeceği, belki de bir fotoğrafının bile olmaya-

cağı tanımadığı anasının babasının hesabını, suçluların üzerine o betonları yığarak yaşattıkları cehennem günlerce yaşasınlar istedik. Çok şey istedik, düşündük, sorguladık, cümlelere soru işaretleri koyduk biz bu günlerde. Kimisini dile getirdik, kimisini sonraya sakladık.

Yaşanılanlar hiçbirimiz için kolay olmadı. Depremden geriye kalan canlar, orada 7/24 çalışan ekipler, gönüllüler, evinde dua ile bekleyenler maalesef psikolojik olarak hepimiz olumsuz etkilendik.

Yıkımların devam etmemesi, umutların renkli kalabilmesi için sarılalım yarınlarımıza ve de bugün yaşadıklarımızdan dersler çıkararak daha güçlü adımlarla ilerleyelim lütfen. Çünkü buna hem bizlerin hem de Türkiye'min ihtiyacı var. Gidenlerin ardında bıraktıkları emanetlere sahip çıkarak hem sevdiklerimiz hem kendimiz hem de geleceğimiz evlatlarımız için her yeni gün umut ve hayalle başlasın lütfen.

*İçimde yangınlar durmuyor,
Yüreğimde depremler.
Ne yaşadın sen çocuk, aklım almıyor.
Kül olur mu zamanla bu yangınlar,
Kurtaramadığın canlar,
Sana kalmayan fotoğraflar,
Aklında kalan anılar,
Özlediğinde duymadığın sesler,
Hatırlamaya çalıştıkça, zamanla silinen silüetler.
Daha mı acıtır, kanatır yararı.
Yoksa iyi mi gelir zaman...*

*Kar yağmış parçalanan yollara geçilmez.
Susmuş göklerde yankılanan feryatlar.
Karanlık, ıssız kalmış tüm şehirler.
Anasız, babasız, kardeşsiz kalmış evlatlar.
Evlatsız kalmış analar, babalar.
Eşi, sevdikleri yitip giden canlar.
Kalan bir tek canına şükredemeyenler.
Yara bere içinde kalan bedenler, ruhlar.
Adına ecel dedik,
Bir nefeste gitti bütün canlar.
Söndü canım ocaklar...*

Öncelikle Adıyaman'da dört kardeşi, annesi ve sevdiklerini kaybeden kıymetli arkadaşşıma sonsuz sabırlar diliyorum. Tüm Türkiye'nin başı sağ olsun. Rabbim yanına aldıklarına rahmet, kalanlara sabır versin.